

El Garatge Panadés

Una història d'amor i de guerra

www.elgaratgepanades.cat

E-mail: info@fundacioaurora.cat / **Telèfon:** +34 93 2386860
Via Augusta, 15, 103 – 08006 Barcelona / **Fax:** +34 93 2178739

Facebook: goo.gl/GcnumZ
Instagram: [fundacion_aurora_](https://www.instagram.com/fundacion_aurora_)
Pinterest: [Fundacioaurora](https://www.pinterest.com/Fundacioaurora)
Web: www.fundacioaurora.cat

Vivim en una època en la qual es banalitza la violència. La Guerra Civil i les dues Guerres Mundials són ja molt llunyanes, i contemplem insensibles les incessants notícies de conflictes sagnants que ens transmeten els mitjans de comunicació, com si fossin pel·lícules de ficció.

No és estrany, aleshores, veure com els nens i joves de ambdós sexes gaudeixen amb els seus ordinadors i tauletes jugant a matar gent. Tampoc ha d'estranyar que no facin cas de les actituds violentes i d'assetjament contra companys i amics i, a més, que tal comportament agressiu sigui admirat.

Molts dels projectes de la Fundació Aurora cerquen aconseguir que els nens i joves concebin la violència com un comportament anòmal. I, per això, els qui practiquin la violència gratuïta han de ser menyspreats.

Els farem comprendre que res justifica una guerra, sempre motiu de sofriment esgarrifós per la població civil.

Amb aquesta història d'amor i de guerra, explicada per l'Anita i basada en fets reals, aprendrem tots que la pau i la reconciliació són virtuts que s'imposen a l'odi i a les conseqüències de la guerra. L'amor, en definitiva, és més fort que el ressentiment.

LA HISTÒRIA

Va sortir de casa seva abans que claregés. Havia ja passat un any d'ençà que el va conèixer.

Volia contemplar de nou l'escenari del seu comiat, mirar una vegada més amb ulls llagrimosos el camí pel qual va partir, i enyorar la seva presència.

Caminava apressada per la Rambla Nova de Tarragona. A la seva dreta i esquerra encara seguien presents els vestigis d'una guerra recentment acabada, alguns solars plens de runes i moltes façanes ferides per la metralla.

Recordava aquell dia, quan tres tanquetes van arribar per la carretera de Valls. Cap a la Tabacalera, al costat del pont del Francolí, s'escoltava un fort tiroteig. Tancant els ulls, podia encara escoltar l'estrèpit d'un canó antiaeri que van posicionar prop de casa seva quan disparava tirs rasants fins allà, per sobre de les tanquetes que avançaven ràpides per la carretera de València cap a lluitar contra l'enemic.

Quan els combats es van desplaçar cap al Serrallo, el seu carrer ja estava completament ocupat per un exèrcit de soldats, camions i pertrets, i per molts paisans que imploraven aliments.

Mentre badava caminant entre aquella munió de gent pintoresca va aparèixer ell, un atractiu oficial que viatjava en un cotxe negre conduït per un nen soldat que vestia una guerrera militar completament xopa de sang. Plorós, l'home intentava consolar-lo mentre netejava sense èxit les seves robes amb unes fulles de diari.

Es va compadir de la seva desventura, i els va convidar a pujar a casa seva a rentar-lo bé.

Recordava que en veure'l, un llamp de llum va obnubilar la seva ment, i els seus ulls van quedar cecs uns instants. Havia passat ja un any, però cada vegada que pensava en ell el seu cor s'accelerava i els seus temples li palpitaven.

Abstreta en aquests records, va arribar fins al Passeig de les Palmeres, es va apropar a la barana i va contemplar un mar encara fosc.

Aleshores, uns guàrdies d'assalt havien emplaçat una metralladora en el Fortí de la Reina i disparaven contra els soldats que avançaven pel passeig cap a la carretera de Barcelona. Mentrestant, dues tanquetes entraven en l'estació del ferrocarril i avançaven cap a ells per les vies amb l'objectiu de desallotjar-los.

Ella els havia acompanyat un tros quan marxaven. Anava asseguda amb l'home i del nen en el seu cotxe negre. Parats al mig del passeig, podien sentir xiular les bales que passaven per sobre dels seus caps.

Anava caminant a poc a poc, revivint aquelles sensacions.

En arribar davant les runes del *Garatge Panadés*, es va detenir. Diuen que el va colpir un dels trets amb els quals el creuer *Canarias* pretenia bombardejar la via fèrria.

La carretera de Barcelona descriu una corba i en suau pendent es perd a la llunyania. Per aquell camí va marxar el cotxe negre, i amb ell aquell home.

Recordava les seves últimes paraules, que l'esperés, que quan acabés la guerra, tornaria.

Va esperar una estona, amb el cor sobresaltat cada vegada que veia apropar-se els fars d'un cotxe. Seria ell que tornava?

A la seva dreta sobre el mar, en el llunyà horitzó, la deessa Aurora anunciava el començament d'un nou dia, i amb la seva Llum esquinçava de mica en mica les Tenebres.

Es va posar a cantar una cançó que li agradava: la *Cançó de Solveig*.

*Pot passar l'hivern i desaparèixer la primavera,
desaparèixer la primavera,
l'estiu també se n'anirà i després l'any sencer.
Però el que sé segur és que tornaràs de nou,
tornaràs una altra vegada
i que com vaig prometre llavors em trobaràs esperant-te,
em trobaràs esperant-te.
Oh oh oh...*

Vídeo: <https://goo.gl/E5iG0x>

Creieu que és possible un amor a primera vista? És possible que una noia vídua, que va perdre el seu marit al front, s'enamori d'un oficial enemic?

Què va veure d'especial aquella noia en aquell home desconegut i misteriós, que viatjava en un cotxe negre conduït per un nen, i del que no coneixia ni el seu nom?

Havia passat ja un any des del comiat, molts mesos d'ençà que va acabar la guerra, i aquell home no havia tornat. Potser havia mort en combat, potser l'havia oblidat.

És evident que sabem el final d'aquesta història, però esperarem que l'Anita us l'expliqui sencera i amb detall. Ens ensenyarà que les guerres entre Humans són terribles, però que fins i tot en els moments més tràgics triomfen els bons sentiments.

EL CITROËN STROMBERG

Un dels protagonistes d'aquesta història és un Citroën Stromberg, el primer automòbil amb tracció davantera.

Recordem que un dels objectius principals dels projectes de la Fundació Aurora és aconseguir que els nens i joves d'ambdós sexes arribin als 16 anys sent perfectes conductors, assenyats i respectuosos.

Molts accidents estan motivats per imprudències i falta de manteniment dels elements del vehicle. Aconseguint que els més joves coneguin la mecànica de l'automòbil i el seu comportament dinàmic, seran fidels guardians de la seguretat de la seva família, i quan es treguin el permís de conduir, conductors exemplars.

EL PEUGEOT 201

Mentre preparàvem els projectes que promourà la Fundació Aurora, vam descobrir la meravellosa i sorprenent història d'un Peugeot 201.

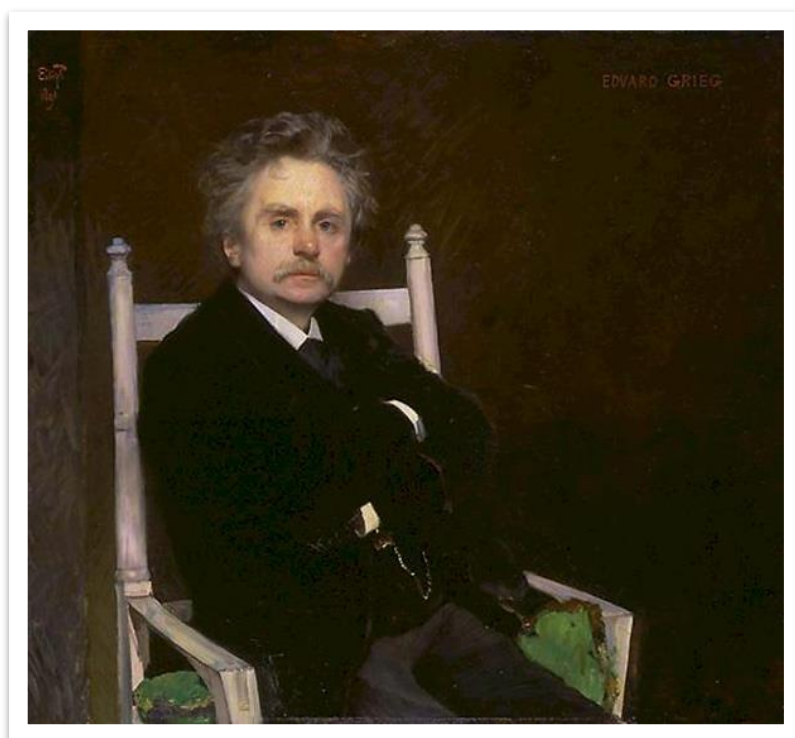
Després de patir mil peripècies i sobreviure als gegantins perills de la guerra, el seu amo el va recuperar i el guarda en un museu.

EDVARD GRIEG

Edvard Grieg va ser un notable compositor romàntic noruec, molt admirat a la seva pàtria.

Va néixer a Bergen el dia 15 de juny de 1843, i va morir a la mateixa ciutat el 4 de setembre de 1907, després d'una vida desafortunada i amb mala salut. Gran pianista, ens deixà una abundant producció d'obres per a piano basades en la música folklòrica noruega.

Edvard Grieg / pintura de Eilif Peterssen

PEER GYNT

Solveig's song

Edvard Grieg va compondre diverses peces musicals com a acompanyament de la dramàtica obra de teatre *Peer Gynt* escrita pel seu compatriota i amic Henrik Ibsen.

Grieg va compondre inicialment més de vint moviments, però entre 1881 i 1891 els va reduir als vuit definitius.

Peer, un noi descarat, ha seduït a tres amigues, però Solveig amb la seva dolçor l'ha conquistat.

En un capvespre tranquil mirant al mar escandinau, Solveig canta convençuda de què el seu estimat Peer tornarà, encara que passi l'hivern, desaparegui la primavera i després del fi de l'estiu acabi l'any.

I allí seguirà esperant-lo, eternament, encara que ell hagi mort.

*Kanske vil der gå både Vinter og Vår,
og næste Sommer med, og det hele År,
men engang vil du komme, det ved jeg vist,
og jeg skal nok vente, for det lofte jeg sidst.*

*Gud styrke dig, hvor du i Verden går,
Gud glæde dig, hvis du for hans Fodskammel står.
Her skal jeg vente til du kommer igjen;
og venter du hist oppe, vi træffes der, min Ven!*

*Pot passar l'hivern i desaparèixer la primavera,
desaparèixer la primavera,*

*l'estiu també se n'anirà i després l'any sencer.
Però el que sé segur és que tornaràs de nou,
tornaràs una altra vegada
i que com vaig prometre llavors em trobaràs esperant-te,
em trobaràs esperant-te.
Oh oh oh...*

*Que Déu t'ajudi quan passegis pel teu camí tot sol,
pel teu camí tot sol.
Que déu et garanteixi la seva força mentre t'agenolles davant el seu
tron,
mentre t'agenolles davant el seu tron.*

*Si estàs ara en el cel, esperant-me,
esperant-me en el cel,
podrem trobar-nos de nou i no separar-nos mai més,
i no separar-nos mai més.
I no separar-nos mai més.*

Oh oh oh...

Vídeo: <https://goo.gl/92Pq03>

www.elgaratgepanades.cat

